

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. april 2008
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-730-0378
Dok.: JKA40584

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. marts 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om udlevering af lovovertrædere og lov om Det Centrale Dna-profil-register (Gennemførelse af rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse og rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf m.v.) (L 79).

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om udlevering af lovovertrædere og lov om Det Centrale Dna-profil-register (Gennemførelse af rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse og rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf m.v.) (L 79).

”Hvordan forholder det sig til grundlovens § 63’s bestemmelse om, at »domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser«, når det i ministerens fremsatte lovforslag nr. L 79 specifikt understreges, at »fuldbyrdelsesmyndigheden kan ikke prøve disse betingelser, men skal lægge udstedelsesmyndighedens vurdering uprøvet til grund«, jf. bemærkningernes afsnit II?”

Svar:

1. Som anført i afsnit II, pkt. 3.2, i lovforslagets almindelige bemærkninger forpligter rammeafgørelsen medlemsstaterne til at anerkende andre medlemsstaters bevissikringskendelser om fremskaffelse af bevismateriale, uden at grundlaget for kendelsen kan efterprøves her i landet. Efter artikel 7 kan vurderingen af, om det ønskede bevismateriale er nødvendigt og proportionalt for den pågældende straffesag, kun foretages i udstedelsesstaten. De danske myndigheder vil derfor ikke kunne efterprøve, om der er tilstrækkelig grund til mistanke om et strafbart forhold, om der er grund til at antage, at genstandene mv. vil tjene som bevis, og om efterforskningsskridtet i øvrigt kan anses for nødvendigt, idet denne vurdering skal foretages i udstedelsesstaten.

Dette er baggrunden for, at det som nævnt i spørgsmålet fremgår af lovforslagets afsnit II, pkt. 2 (om artikel 7), at fuldbyrdelsesmyndigheden ikke kan prøve, om det ønskede bevismateriale er nødvendigt og proportionalt, men skal lægge udstedelsesmyndighedens vurdering heraf uprøvet til grund.

Lovforslaget indeholder af samme grund heller ikke en afslagsgrund, der ville give anklagemyndigheden eller retten mulighed for at afslå fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse under henvisning til, at en indhentelse af det i kendelsen anførte bevismateriale ikke skønnes at være nødvendig eller proportional i forhold til den straffesag, der efterforskes i udstedelsesstaten.

2. Om denne ordnings forhold til grundlovens § 63 bemærkes følgende:

Grundlovens § 63, stk. 1, 1. pkt., har som nævnt i spørgsmålet følgende ordlyd:

”§ 63. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser.”

Det følger af bestemmelsen, at domstolene har adgang til at foretage en prøvelse af afgørelser mv., der er truffet af forvaltningen. Domstolene kan efter bestemmelsen bl.a. foretage en konkret prøvelse af, om det fornødne retsgrundlag for en afgørelse er til stede, om den relevante myndighed har handlet inden for sin kompetence, og om afgørelsen er truffet under iagttagelse af de relevante formelle forskrifter, jf. Karsten-Hagel Sørensen i Danmarks Riges Grundlov med kommentarer, 2. udg., 2006, side 391, og Bent Christensen, Forvaltningsret – prøvelse, 2. udg., 1994, side 173 ff.

Der findes allerede i dag en række ordninger om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske myndigheders afgørelser. Der kan således bl.a. henvises til de ordninger, som allerede følger af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (lov nr. 1434 af 22. december 2004) samt for så vidt angår det nordiske samarbejde til lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav og om ændring af retsplejeloven (lovbekendtgørelse nr. 635 af 15. september 1986 med senere ændringer). Det karakteristiske for ordninger af denne karakter er, at de udenlandske afgørelser, der kan anerkendes og fuldbyrdes i Danmark, har en nærmere angivet tilknytning til det pågældende andet land.

Som nævnt regulerer bestemmelsen i grundlovens § 63 domstolenes prøvelse af ”øvrighedsmyndighedens grænser”, dvs. forhold, som en dansk forvaltningsmyndighed har taget stilling til. Da den danske anklagemyndighed som anført ovenfor under pkt. 1 ved vurderingen af, om en europæisk bevissikringskendelse skal fuldbyrdes her i landet, ikke vil skulle tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt indhentelse af det ønskede bevismateriale er nødvendig eller proportional, rejser den pågældende ordning efter Justitsministeriets opfattelse ikke spørgsmål i forhold til grundlovens § 63.

De danske domstole vil derimod fuldt ud kunne efterprøve andre spørgsmål, som anklagemyndigheden har taget stilling til i forbindelse

med vurderingen af, om en europæisk bevissikringskendelse skal imødekommes, f.eks. om én eller flere af lovforslagets afslagsgrunde fører til, at fuldbyrdelse af bevissikringskendelsen skal afslås.

Sammenfattende er det på den anførte baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den ordning om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser, som lovforslaget indebærer, ikke rejser spørgsmål i forhold til grundloven.